

LA MUNTANYA D'AMETISTES, RESERVA DE LA BIOSFERA I PARC NATURAL DE CATALUNYA

La muntanya del Montseny viu un procés de revaloració per les seves riqueses naturals, paisatgístiques i històriques. Els milers de visitants que cada setmana van al massís són una bona mostra sociològica d'una sensibilització popular que, d'un segle ençà, ha fet d'aquesta muntanya humanitzada un dels espais naturals de Catalunya més estimats i amb voluntat col·lectiva d'esdevenir protegits. Cent anys haurem tardat a aconseguir-ho plenament.

Cent anys i escaig si comencem a comptar des de l'any 1879, en què Artur Osona escriví per a l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques l'opuscle *Excursió a la Muntanya de Montseny* i, l'any següent, 1880, la *Guia general de les muntanyes del Montseny amb la versió castellana i francesa, acompanyada del plan de la encontrada*. El moviment de la *Renaixença* que obria les portes de la Catalunya moderna no podia deixar de banda, en fer el catàleg sistemàtic del llibre de la natura a Catalunya, aquest massís del Montseny que, començat a descriure per excursionistes i científics, també fou romànticament exalçat per poetes com Jaume Bofill i Mates, "Guerau de Liost", que el rebatejaren amb el nom de *Muntanya d'Ametistes*. A més de les ametistes i altres minerals, aviat es començaren a descriure les plantes, els animals, el paisatge humà... i de l'observació i el descobriment d'un espai natural privilegiat nasqué, de seguida, la voluntat de conservació del Montseny. L'any 1922, el gran botànic català Pius Font i Quer proposava a la Mancomunitat de Catalunya un parc nacional per al Montseny. Algunes mesures foren ja preses, altres quedaren sobre el paper. Així succeí també més tard sota la Generalitat, quan els germans Rubió i Tudurí, l'any 1932, estructuraren en el "Regional Planning" el primer sistema d'espais naturals de Catalunya en què inclouen el massís del Montseny.

No fou fins a l'any 1963 que el massís del Montseny fou inclòs en un catàleg de parcs de l'anomenada província de Barcelona. L'any 1969, la Diputació de Barcelona, en iniciar l'estudi i la delimitació dels parcs naturals, agafa el Montseny com un cas de prioritat especial; és la primera decisió administrativa, força aliena a l'aparell estatal, de fer esdevenir el Montseny el primer parc natural de Catalunya. Objectiu aconseguit finalment l'any 1977, per l'esforç del Servei de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona, organisme al qual, en la persona del seu actual president Francesc Martí, hem d'agrair des d'aquí el concurs i col·laboració prestats en el present número de (ciència).

L'englantina definitiva per al Montseny arribà de París el 28 d'abril del 1978, en què la UNESCO (programa sobre l'home i la biosfera) certificà que "El Parc Natural del Montseny forma part integrant de la xarxa internacional de reserva de la biosfera. Aquesta xarxa, integrada per zones protegides representatives dels principals tipus dels ecosistemes del món, té com a objectiu la conservació de la natura i la recerca al servei de l'home. Servirà com a sistema de referència per a mesurar els impactes de l'home sobre l'ambient".

Reflexionant sobre tot això i comptant amb la col·laboració d'un bon equip d'especialistes sobre el tema, (ciència) ha pensat oferir als seus lectors una veritable *Guia de la Natura* que té com a protagonista aquesta vella "muntanya d'ametistes" que ha esdevingut finalment un parc natural de Catalunya.